

[Valdemar Sørensen.]

sin Ordførertale rettede til den højtærede Handelsminister om igen at give Rigsdagens Medlemmer Adgang til at øve direkte Indflydelse paa Valutalovens Administration og til at faa paalidelige Oplysninger om dens Virkninger ved en Lovgivning, der genopretter Rigsdagens Valutaudvalg eller skaber et lignende Organ. Jeg gaar ud fra, at ogsaa ærede Medlemmer af Oppositionspartierne slutter sig til Ønsket herom. Mener man overhovedet noget alvorligt med den megen Tale om Mindretallenes billige Krav paa at blive hørt ved Forhandlinger og Afgørelser i vigtige Spørgsmaal, saa maa man fornuftigvis være med til at rette den Fejl, der blev begaaet, da det lykkedes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i et Øjeblik, hvor det ærede Medlems sædvanligvis lidt misrøgtede demokratiske Instinkt var helt fraværende, at udelukke den folkevalgte Repræsentation fra umiddelbar Deltagelse i Forvaltningen af en Lov, hvis Administration i mangfoldige Tilfælde medfører Afgørelser, der former sig som administrativ Lovgivning.

Hvad der er sket i de Maanedere, der er forløbet, siden det ærede Medlem Hr. Christmas Møller begik sit herostratisk berømte Fejlgreb, støtter i høj Grad Ønsket om at faa Følgerne af det begrænset. Man kan saaledes ikke vende tilbage fra den overstaaede Valgkamp uden et paatrængende Indtryk af, hvorledes der fabuleres mere og mere fantastisk og uansvarligt omkring Valutaordningen. Bemærkelsesværdigt var det især, hvor meget letsindigt og urigtigt Partiet Venstre fik sagt om den. Navnlige virkede det forbavsende, at Partiets Rigsdagsmedlemmer kunde rejse Landet rundt med Legenden om, at Vanskelighederne ved Forøgelsen af Samhandelen med Tyskland mest skyldes Hensynet til den af Importreguleringen beskyttede Hjemmeindustri, hvilket Hensyn siges at hindre den yderligere Udvidelse af Eksporten af Landbrugsvare, der var opnaalig ved større Indkøb her til Landet af færdige tyske Industrivarer.

Denne Misforstaaelse af aabenbare Kendsgerninger er øjensynlig i Sommerens Løb vedtaget som en Slags økonomisk Program for Partiet Venstres Stilling til vort mest aktuelle handelspolitiske Problem og indrettet til Brug saavel under som efter Valget. Den findes nemlig ikke blot udtrykt i Godsejer Madsen-Mygdals Tale ved Valgkampens Begyndelse og i de daglige Bidrag til Begrebernes Forvirring, som Venstre i øvrigt var saa rundhaandet

med paa Vælgermøderne, men den kommer ogsaa klart og demonstrativt til Orde i Udtalelser af Hr. Landstingsmand Hauch paa De jyske Landboforeningers Aarsmøde i Aarhus saa sent som den 9. Oktober, og man undgaar sikkert heller ikke at møde den her i Rigsdagen og ved senere Forhandlinger andre Steder.

Nu er det jo saadan, at de handelspolitiske Virkninger af det Forhold, her er Tale om, den stærkt indskrænkede Indførsel af Færdigvarer, ingenlunde er udtømt ved den betydelige Udvidelse af Hjemmeindustrien, der blev Følgen heraf. Tværtimod har det samtidig været stærkt medvirkende til den for Eksportens Opretholdelse vigtigste Ændring i Landets Handelssamkvem med Omverdenen, idet Industrien, der i saa høj Grad har lagt sit Forbrug af Raavarer og Halvfabrikata om til engelske Varer, naturligvis kun har kunnet købe for voksende Beløb i England, efterhaanden som den fik større Afsætningsmuligheder ved Reduktion af Færdigvareeksporten fra andre, især sydlige Indkøbslande.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Elgaard taler om, hvilken ringe Interesse danske Arbejdere egentlig har i hele dette Foretagende, ligger det nær for mig at gengælde dette med det Spørgsmaal, om det ærede Medlem ikke tror, at Flertallet af den danske Landbostand har i høj Grad Interesse i den Omflytning af Indkøbene, som her har fundet Sted, og som har bevaret en nogenlunde sikker Stilling for Landbruget paa dets gamle Hovedmarked. I Valutaordningens af eksportsikrende Hensyn iværksatte Flytning af vore Indkøb udefra er denne Bevægelse, denne Støtte til Landbruget gennem en Overførsel til England af væsentlige Indkøb saa umiddelbart anskuelig og fremtræder i Eksportstatistikken med saa klare Tal, at Paastanden om, at vi i Færdigvareimporten nu ogsaa skulde besidde en tilstrækkelig Reserve til Forøgelse af Vareudvekslingen sydpaa, forekommer uredelig, naar den fremsættes af Folk, der som Følge af deres Deltagelse i Handelsaftalers Forberedelse baade ude og hjemme ikke uden en meget upaavirkelig Mentalitet kan fragaar deres Kendskab til Tingenes Gang.

Jeg skal naturligvis ikke benægte, at der hist og her i Forbruget stadig kan findes et Behov for Indførsel af færdige Industrivarer, men saafremt en Vækst af Købekraften ikke skulde fremkalde større Efterspørgsel, saa tør det vist siges, at i Hovedsagen har Færdigvarerne efterhaanden udtjent deres handelspolitiske Værnepligt. Ved stadige Beskæringer er denne Import med